

Pán bouří

Mezitím

A **D** **A**
Večerním tichem mraky šly bouřkový,
A **F#mi** **E**
sama hloupá se ptám kdo odpoví,
D **A** **D** **E**
zázrakům dnes už věřím, u mých dveří tam stál,
A **D** **A**
že je pán větru a bouří a jestli smí dál.

Déšť nám hrál po kapkách na skla okenní,
on vyprávěl a já se smála až k zbláznění
a když půlnoční měsíc s námi z mraků se smál,
mě zblázněnou láskou ten rytíř si vzal.

Ustal déšť když odcházel a bouřka šla s ním,
prázdněj dům, prázdná číš a prázdněj klín,
ať ho čekám s letní bouří, v záři blesků, světlem ranním,
že se vrátí v kapkách deště, co spadnou do mejch dlaní.

F#mi **A**
R: Teď letní déšť na těle mám,
F#mi **D** **E** **A** **D** **E**
na kůži básně mi píše, přichází v něm nepoznán,
F#mi **D** **E**
|: odchází tiše a já čekám dál :|, že vrátí se k nám.

Teď můj syn už sedm roků dal smysl mým dnům,
dávno přestal se ptát, kde táta má dům,
večerní bouřkou mizí, v záři blesků a hromů,
pak netknutý bouří a deštěm vrací se domů.

R: